

VENDIM
Nr. 7, datë 2.3.2018

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“

me sekretare Blerina Basha, në datën 19.12.2017 mori në shqyrtim në seancë plenare, me dyer të hapura, çështjen me nr. 55/2 Akti, që i përket:

KËRKUES: Unioni i Prokurorëve të Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar në gjykim nga z. Armand Gurakuqi dhe z. Ylli Pjetërnikaj, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar në gjykim nga z. Ulsi Manja, z. Artan Hoxha dhe znj. Mimoza Arbi, me autorizim.

MINISTRIA E DREJTËSISË, përfaqësuar në gjykim nga znj. Edlira Bako dhe z. Periant Teta, me autorizim.

OBJEKTI: Deklarimi antikushtetuese dhe shfuqizimi i neneve 8, pika 2, shkronja “b”, togfjalëshi “për kundërvajtjet penale”; shkronjat “c” dhe shkronja “ç”; 11, pika 2, togfjalëshi “ose në seancë paraprakë”, paragrafi 2; 24, pika 2, togfjalëshi “t’i kërkojë gjykatës pushimin e akuzës ose çështjes, si dhe të kërkojë dërgimin e çështjes në gjyq, sipas rasteve të parashikuara nga ky Kod”; 40, pika 1, shkronja “f”, togfjalëshi “ose gjyqtarit të seancës paraprakë”, shkronja “h”, togfjalëshi “në seancë paraprakë dhe”; 72, pika 3, paragrafi i parë, togfjalëshi “në seancën paraprakë ose”; 139, pika 4, togfjalëshi “gjatë seancës paraprakë”; 152, pika 1, togfjalëshi “brenda 15 ditëve nga regjistrimi i kallëzimit”; 171, pika 1, togfjalëshi “ose në fillim të seancës paraprakë”; 180, pika 3, togfjalëshi “të seancës paraprakë”; 181, pika 6, shkronja “a”, togfjalëshi “ose i kërkon gjykatës pushimin e akuzës apo çështjes, në rastet e parashikuara nga neni 329/a i Kodit”, shkronja “b”; 182, pika 1, togfjalëshi “kur procedohet për kundërvajtje penale”; 183, pika 1, togfjalëshi “para gjyqtarit të seancës paraprakë”, paragrafi 2, pika 3, shkronja “c”, pika 4, pika 5, togfjalëshi “dhe c”, pika 6, togfjalëshi “të seancës paraprakë”, “dhe c”; 184; 185; 186; 187; 188; 224, pika 1, togfjalëshi “në seancën paraprakë ose”, 226, pika 1, togfjalëshi “në seancën paraprakë”; 228, pika 1, fjalia e dytë e nenit 406/dh dhe 242, pika 4 të ligjit nr. 35/2017, datë 30.3.2017 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 7905, datë 21.3.1995 “Kodi i Procedurës Penale i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.”.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 5, 7, 116, 131/1/a, 134/1/h, 140, 148 dhe 149 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, të ndryshuar; nenet 27, 31, 49, 50, 51, 51/a, 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes, Besnik Imeraj, përfaqësuesit e kërkuetit, Unionit të Prokurorëve të Republikës së Shqipërisë, të cilët kërkuajnë pranimin e kërkesës, përfaqësuesit e subjekteve të interesuara, Kuvendit dhe Ministrisë së Drejtësisë, të cilët kërkuajnë rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Në kuadër të reformës në drejtësi Kuvendi i Republikës së Shqipërisë (*Kuvendi*) ka miratuar ligjin nr. 76/2016 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 8417, datë 21.10.1998 “Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë””. Me nenin 32 të këtij ligji është ndryshuar edhe përmbajtja e nenit 148 të Kushtetutës në këtë mënyrë: “1. *Prokuroria ushtron ndjekjen penale, si dhe përfaqëson akuzën në gjyq në emër të shtetit. Prokuroria kryen edhe detyra të tjera të caktuara me ligj.* 2. *Prokuroria është organ i pavarur që garanton mbarëvajtjen, kontrollin e veprimeve të saj dhe respekton pavarësinë e brendshme të prokurorëve për hetimin dhe ndjekjen penale, sipas ligjit.* 3. *Prokuroria është organizuar dhe funksionon pranë sistemit gjyqësor.* 4. *Prokuroria e Posaçme dhe Njësia e Posaçme Hetimore për ndjekjen penale dhe hetimin e veprave penale të korrupsionit, krimit të organizuar dhe çështjeve penale sipas nenit 135, paragrafi 2, të Kushtetutës janë të pavarura nga Prokurori i Përgjithshëm. Njësia e Posaçme Hetimore është në varësi të Prokurorisë së Posaçme.”.*

2. Në datën 30.3.2017, Kuvendi ka miratuar ligjin nr. 35/2017 “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 7905, datë 21.3.1995 “Kodi i Procedurës Penale i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar”, i cili ka hyrë në fuqi në datën 1.8.2017. Me anë të këtij ligji rezulton se është futur figura e gjyqtarit të seancës paraprake, të cilit, në rastet e krimeve, i është njohur kompetenca për të vendosur në lidhje me kërkesën e prokurorit për pushimin e akuzës ose çështjes, për dërgimin e çështjes në gjyq dhe për miratimin e urdhrit penal. Me qëllim të implementimit të këtij sistemi, në Kod janë bërë një sërë ndryshimesh në disa nga dispozitat e tij, duke u parashikuar si rregullat procedurale për zhvillimin e seancës paraprake, ashtu edhe kompetencat e prokurorit dhe të gjyqtarit në proces, si edhe të drejtat e palëve në këtë fazë të gjykimit. Këto dispozita të ligjit nr. 35/2017, në tërësinë apo edhe pjesë të tyre, është pretenduar se vijnë në kundërshtim me nenin 148 të Kushtetutës, sepse cenojnë kompetencën ekskluzive të prokurorisë për të ushtruar ndjekjen penale, për të përfaqësuar akuzën në gjykim, si dhe pavarësinë e këtij organi për të ushtruar funksionet ligjore, për rrjedhojë Unioni i Prokurorëve të Republikës së Shqipërisë (*UPRSH*) i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me kërkesë për shfuqizimin e tyre.

II

3. **Kërkesi, UPRSH-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar këto argumente përpara Gjykatës:

3.1 Dispozitat e kundërshtuara të ligjit nr. 35/2017 cenojnë parimin e shtetit të së drejtës. Nga përmbajtja e nenit 148 të Kushtetutës, të ndryshuar, rezulton se prokuroria është i vetmi organ që ushtron ndjekjen penale, si dhe përfaqëson akuzën në gjyq në emër të shtetit. Ajo është organ i pavarur që garanton mbarëvajtjen, kontrollin e veprimeve të saj dhe respekton pavarësinë e brendshme të prokurorëve për hetimin dhe ndjekjen penale, sipas ligjit.

3.2 Nenet 8, 16, 182, 183, 184, 185, 188 të ligjit nr. 35/2017, që kufizojnë kompetencat e organit të prokurorisë për ushtrimin e ndjekjes penale, bien në kundërshtim flagrant me nenin 148, pikat 1 dhe 2 të Kushtetutës. Në këtë dispozitë kushtetuese nuk vendosen kufizime për sa u përket kompetencave që duhet të ushtrojë prokuroria dhe nuk i delegohet ligjvënësit ndonjë kompetencë për rregullimin e këtyre çështjeve, çka e bën atë drejtpërdrejt të zbatueshme. Ligjvënësi, nëpërmjet këtyre neneve, ka cenuar parimin e hierarkisë së normave juridike si element i parimit të shtetit të së drejtës.

3.3 Dispozitat e kundërshtuara cenojnë parimin e ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, i sanksionuar në nenin 7 të Kushtetutës. Në pjesën që parashikojnë kompetencën e prokurorit për pushimin e akuzës apo çështjes vetëm për kundërvajtjet penale, si dhe kompetencën e gjykatës për të gjykuar kërkesën e prokurorit për pushimin e akuzës ose çështjes për krimet apo për dërgimin e çështjes në gjyq, si dhe aspekte të tjera procedurale, bien ndesh me nenin 148 të Kushtetutës, pasi kufizojnë kompetencën e organit të prokurorisë, si i vetmi organ i parashikuar nga Kushtetuta që

ushtron ndjekjen penale. Heqja e ekskluzivitetit të organit të prokurorisë në ushtrimin e ndjekjes penale përbën shmangie të këtij organi nga ushtrimi i veprimtarisë së tij kushtetuese.

3.4 Me ndryshimet e bëra në Kodin e Procedurës Penale, ligjvënësi ka vepruar në mënyrë kontradiktore. Nga njëra anë, përcakton prokurorinë si të vetmin organ që mban përgjegjësi për ushtrimin e ndjekjes penale, ndërsa, nga ana tjetër, i heq këtij organi mundësinë e vendimmarrjes lidhur me ndjekjen penale, duke ia lënë atë gjykatës. Pra, në këtë mënyrë organi i prokurorisë mban përgjegjësi për një vendimmarrje që nuk është e tij.

3.5 Dispozitat objekt i kësaj kërke kanë cenuar parimin e pavarësisë së prokurorisë, i sanksionuar në nenin 148 të Kushtetutës. Pavarësi do të thotë mundësi vendimmarrjeje. Nuk mund të flitet për pavarësi nëse vendimmarrjen për një organ e merr një organ tjetër. Këtu nuk flitet më për kontroll, por për marrje të kompetencave. Ligjvënësi ka vepruar në kundërshtim me parashikimet e Kushtetutës dhe parimet themelore të ndjekjes penale.

3.6 Ligjvënësi në rregullimet që i bën marrëdhënieve juridiko-procedurale penale nuk ka respektuar institutin e ndjekjes penale dhe të përfaqësimit të akuzës në gjyq në emër të shtetit. Funkcionin e ndjekjes penale prokuroria e realizon duke iniciuar procedurën penale, me paraqitjen e kërkesës para gjykatës kompetente dhe ndërmarrjen e veprimeve të tjera të nevojshme procedurale penale të parashikuara me ligj.

3.7 Parimi i detyrueshmërisë në ushtrimin e ndjekjes penale i mohon prokurorit të drejtën për të vlerësuar oportunitetin për ushtrimin e ndjekjes penale për rastin konkret. Nga ana tjetër, kjo e drejtë e prokurorit për të bërë zgjedhje për mënyrën e ushtrimin të ndjekjes penale kufizohet në përcaktimin e fatit të çështjes, në kuptimin që prokurori nuk mund të vendosë pushimin e saj.

3.8 Kushtetuta e ka parashikuar prokurorinë si një organ të pavarur dhe kushtetues. Kushtetutëbërësi, duke i dhënë një pozitë të tillë kushtetuese prokurorisë, e cila nuk është pjesë e sistemit gjyqësor, ka kushtëzuar edhe përcaktimin e parimeve të ushtrimit të ndjekjes penale.

4. **Subjekti i interesuar, Kuvendi**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar sa më poshtë vijon:

4.1 Kërkuessit i mungon legjitimiteti për aspekte përtej interesave të prokurorëve, pasi në kërkesë ai nuk i referohet një të drejtë kushtetuese specifike që i është dhënë prokurorit, por parimeve të përgjithshme të Kushtetutës dhe parimit të ndarjes ndërmjet pushteteve. Gjithashtu, ai nuk ka legjitimitet edhe për shkak të mungesës së vullnetit të organit më të lartë vendimmarrës të shoqatës për paraqitjen e kësaj kërke.

4.2 Ligjvënësi ka vlerësuar se përgjegjshmëria dhe transparenca e veprimtarisë së prokurorit në fazën e hetimeve paraprake duhet t'i nënshtrohet kontrollit të gjykatës, e cila është garante e të drejtave të shtetasve para ligjit penal. Vetëm një mekanizëm i tillë kontrolli mund të garantojë interesin publik, interesin e viktimës, si dhe interesin e të akuzuarit në procesin penal.

4.3 Pretendimi i UPRSH-së mbi zbatimin e drejtpërdrejtë të nenit 148 të Kushtetutës është i pabazuar, pasi ligji ka detajuar parashikimin kushtetues dhe nuk ka zgjeruar apo kufizuar pushtetin e prokurorit. UPRSH-ja ka një koncept të gabuar për sa i përket dallimit mes termave “pavarësi” dhe “kontroll”. Parashikimi i prokurorisë si një organ i pavarur në nenin 148/2 të Kushtetutës nuk nënkupton që veprimtaria e këtij organi nuk i nënshtrohet asnjë kontrolli. Pranimi i së kundërtës do të nënkuptonte se Kushtetuta e ka parashikuar prokurorinë si një pushtet të pakontrollueshëm, i cili varet tërësisht në ndërgjegjen e prokurorëve individualë për çështjet që shqyrtojnë, pushtet të cilin nuk e gëzon asnjë organ tjetër kushtetues.

4.4 Pretendimi se dispozitat që parashikojnë se kërkesat e prokurorit për pushimin e akuzës ose çështjes, si dhe për dërgimin e çështjes në gjyq shqyrtohen nga gjyqtari i seancës paraprake cenojnë parimin e ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, është i pabazuar. Kontrolli i gjyqtarit të seancës paraprake mbi vendimmarrjen e prokurorit në përfundim të hetimeve nuk mund të konsiderohet si uzurpim i sferës së veprimtarisë juridiksionale që Kushtetuta dhe ligji i ngarkojnë organit të akuzës.

4.5 Pretendimi për cenimin e parimit të pavarësisë së organit të prokurorisë është i pabazuar.

Ndryshe nga sa parashtrohet kërkuesi, në sistemin tonë të procedurës penale vepron parimi i detyrueshmërisë së ndjekjes penale, edhe pse ky parim nuk është ngritur në nivel kushtetues, sikurse në Itali. Në kodin tonë dhe në të gjithë sistemin normativ që lidhet me të nuk mund të gjejmë rregullime që e lejojnë prokurorin të mos fillojë, të ndërpresë procedimin ose të pushojë ndjekjen për shkakë oportuniteti. Parimi i detyrueshmërisë së ndjekjes penale garanton, nga njëra anë, pavarësinë e prokurorit në ushtrimin e funksioneve të tij dhe, nga ana tjetër, barazinë e shtetasve para ligjit penal.

4.6 Gjyqtari i seancës paraprake kryen vetëm një “funksion kontrolli juridiksional të jashtëm” mbi veprimtarinë e prokurorit, duke garantuar njëherësh interesin publik, i cili kërkon që ndjekja penale të jetë e detyrueshme sa herë provohet se ka një fakt penal dhe ai është kryer nga një person i caktuar. Ky funksion kontrolli i gjykatës mbi veprimtarinë e prokurorit është garanci e zbatimit të parimeve të ligjshmërisë, objektivitetit dhe transparencës në ushtrimin e ndjekjes, garanton mbrojtjen e interesit publik dhe të viktimës në proces, si dhe mbrojtjen e të pandehurit nga akuza të padrejta ose të pambështetura nga provat. Nga pikëpamja kushtetuese jemi para një mekanizmi procedural që siguron kontrollin reciprok dhe balancimin e pushteteve dhe jo ndërhyrjen e gjykatës në kompetencat e prokurorit.

5. **Subjekti i interesuar, Ministria e Drejtësisë**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar sa më poshtë vijon:

5.1 Duke pasur parasysh se ndryshimet kushtetuese nuk kanë ndryshuar pozitën/funksionin e prokurorisë, vlen të theksohet se jurisprudenca e Gjykatës Kushtetuese, e cila vijon të jetë e vlefshme për sa i përket rolit të këtij organi, konfirmon se ndryshimet e Kodit të Procedurës Penale në thelb përbëjnë vetëm ndryshim të mënyrës së kontrollit dhe jo cenim të funksionit kushtetues të prokurorisë.

5.2 Ndryshimet në Kodin e Procedurës Penale përbëjnë një ndryshim të mekanizmit kontrollues të funksionit të prokurorisë si organ i ndjekjes penale. Ndërhyrja e gjykatës në fazën e hetimit përbën një garanci më tepër për të drejtat e personave të përfshirë në procesin penal.

5.3 Raportet e krijuara kanë krijuar mundësinë për ushtrim kontrolli reciprok dhe për balancim të mjaftueshëm të pushtetit, duke u bazuar në kompetencat dhe funksionin kushtetues të secilit prej organeve të përfshira në këtë proces.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

*A. Për legjitimitimin e kërkuesit*¹

6. Çështjen e legjitimitimit (*locus standi*) Gjykata e ka vlerësuar si një ndër aspektet kryesore që lidhen me iniciimin e një procesi kushtetues. Në gjykime të kontrollit të kushtetutshmërisë së normës, subjektet iniciuese, që parashikohen në nenin 134/2 të Kushtetutës, kanë detyrimin për të provuar lidhjen e domosdoshme që duhet të ekzistojë ndërmjet veprimtarisë ligjore që ato kryejnë dhe çështjes kushtetuese të ngritur. Organizatat janë të specifikuar në shkronjën “h” të nenit 134/1 të Kushtetutës, si një ndër subjektet që ushtrojnë në mënyrë të kushtëzuar të drejtën për t’iu drejtuar Gjykatës, duke pasur legjitimet kushtetues vetëm për çështjet që lidhen me interesat e tyre.

7. Gjykata vlerëson se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të rregullimit të parashikuar nga neni 134/1/h i Kushtetutës dhe neni 49/3/d i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*). UPRSH-ja është një subjekt juridik i regjistruar me vendimin nr. 5208 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe anëtarë të saj janë prokurorë që ushtrojnë detyrën në prokuroritë pranë gjykatave të të gjitha shkallëve të juridiksionit të zakonshëm. Gjykata ka vlerësuar se nuk është e nevojshme të provohet se këto subjekte përfaqësojnë të gjithë prokurorët, pasi në kuptim të nenit 134 të Kushtetutës një kërkesë e tillë nuk përbën kusht për legjitimitimin (*shih vendimet nr. 11, datë 6.4.2010; nr. 11, datë*

¹ Gjyqtari Bashkim Dedja votoi kundër legjitimitimit të kërkuesit.

6.4.2014 të Gjykatës Kushtetuese). Në lidhje me aspektin formal të legjitimitetit, në kuptim të pretendimit të ngritur nga subjekti i interesuar Kuvendi, sipas parashikimeve të nenit 40 të statutit të UPRSH-së, kryetari i unionit përfaqëson atë në marrëdhënie me të tretët dhe ai nuk përmban asnjë parashikim në lidhje me të drejtën e ndonjë organi tjetër të shoqatës për të vendosur për goditjen e akteve ligjore në gjykatë. Në këtë kuptim rezulton se kërkesa është nënshkruar nga kryetari i unionit, sipas parashikimeve të akteve të statutit, ndaj kërkuesi ka respektuar edhe aspektet formale të legjitimitetit të tij.

8. Në lidhje me legjitimitetin *ratione materiae*, sipas nenit 134/2 të Kushtetutës subjektet e kushtëzuara, ku përfshihen edhe organizatat, mund të bëjnë kërkesë vetëm për çështje që lidhen me interesat e tyre. Gjykata është shprehur në mënyrë të vazhdueshme se vlerësimi nëse një organizatë ka ose jo mjaftueshëm interes, bëhet rast pas rasti, në varësi të rrethanave të çdo çështjeje të veçantë. Organizata që vë në lëvizje gjykimin kushtetues duhet të provojë se në çfarë mënyre ajo mund të preket në një aspekt të veprimtarisë së saj, pra duhet të provojë lidhjen e drejtpërdrejtë dhe të individualizuar që ekziston midis veprimtarisë së saj dhe normës që kundërshton. Interesi për të vepruar duhet të jetë i sigurt, i drejtpërdrejtë dhe vetjak. Ky interes konsiston tek e drejta e shkelur, te dëmi real ose potencial dhe jo te premiset teorike mbi antikushtetutshmërinë e normës që ka sjellë këtë cenim të interesit. Vetëm fakti se dispozitat e kundërshtuara mund të kenë ose kanë pasur një efekt çfarëdo mbi subjektin kërkuar, nuk është i mjaftueshëm për të përcaktuar nëse ai legjitimohet në paraqitjen e kërkesës, por është e nevojshme të provohet se dispozita e kundërshtuar rregullon marrëdhënie që janë qëllimi i veprimtarisë së tij, sipas përcaktimeve të bëra në Kushtetutë, në ligje ose, në rastin e subjekteve të së drejtës private, në statut (*shih vendimin nr. 78, datë 12.12.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Gjykata vëren se në nenin 1 të statutit të UPRSH-së parashikohet: “*Unioni i Prokurorëve të Republikës së Shqipërisë është një organizatë jofitimprurëse, e organizuar vullnetarisht, e pavarur, jopolitike, jofetare, që ka synimin të bashkojë, bazuar vetëm në vullnetin e lirë, prokurorët shqiptarë për mbrojtjen e interesave të tyre të ligjshëm etikë, profesionalë, moralë, intelektualë, si dhe të rrisë besimin e opinionit publik në trupën e prokurorëve shqiptarë*”. Kurse në nenin 8 të tij është parashikuar: “*Qëllimi dhe fusha e veprimtarisë së Shoqatës Unioni i Prokurorëve të Republikës së Shqipërisë do të jetë: Të mbrojë interesat e ligjshëm, profesionalë, intelektualë, etikë, moralë dhe njerëzorë të anëtarëve të saj, në veçanti, dhe të të gjithë prokurorëve që ushtrojnë këtë detyrë në Republikën e Shqipërisë[...] të japë mendimin për iniciativa ligjore që kanë të bëjnë me funksionimin e prokurorisë në veçanti dhe në tërësi për reformën në drejtësi*”. Kërkuesi ka pretenduar se dispozitat e kundërshtuara të Kodit të Procedurës Penale cenojnë pozitën dhe kompetencat kushtetuese që i janë dhënë prokurorisë, për rrjedhojë cenojnë edhe parimin e pavarësisë së këtij organi, të shtetit të së drejtës dhe të ndarjes e balancimit ndërmjet pushteteve. Në kushtet kur këto dispozita rregullojnë kompetencat e prokurorit gjatë ushtrimit të ndjekjes penale, ato janë të zbatueshme drejtpërdrejt nga anëtarët e UPRSH-së, për rrjedhojë në rastin konkret kërkuesi ka provuar interesin e tij për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese.

10. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit ligjor 2-vjeçar të përcaktuar në nenin 50, pika 1, të ligjit nr. 8577/2000.

B. Për themelin e pretendimeve

11. Gjykata vëren se sipas kërkuarit, dispozitat e kundërshtuara të Kodit të Procedurës Penale bien ndesh me përmbajtjen e nenit 148 të Kushtetutës, sipas të cilit prokuroria është i vetmi organ që ushtron ndjekjen penale, si dhe përfaqëson akuzën në gjyq në emër të shtetit. Ai pretendon se ato kufizojnë kompetencat e organit të prokurorisë për ushtrimin e ndjekjes penale dhe se cenojnë parimin e hierarkisë së akteve ligjore dhe të ndarjes e balancimit ndërmjet pushteteve. Sipas kërkuarit, heqja e ekskluzivitetit të organit të prokurorisë në ushtrimin e ndjekjes penale përbën shmangie të këtij organi nga ushtrimi i veprimtarisë së tij kushtetuese. Me ndryshimet e bëra në Kodin e Procedurës Penale, ligjvënësi, nga njëra anë, përcakton prokurorinë si të vetmin organ që mban përgjegjësi për ushtrimin e ndjekjes penale, ndërsa, nga ana tjetër, i heq këtij organi mundësinë e vendimmarrjes lidhur me

ndjekjen penale, duke ia lënë atë gjykatës. Në rastin konkret nuk flitet më për kontroll, por për marrje të kompetencave. Ligjvënësi ka vepruar në kundërshtim me parashikimet e Kushtetutës dhe parimet themelore të ndjekjes penale, pasi ajo e ka parashikuar prokurorinë si një organ të pavarur dhe kushtetues. Kushtetutëbërësi, duke i dhënë një pozitë të tillë kushtetuese prokurorisë, e cila nuk është pjesë e sistemit gjyqësor, ka kushtëzuar edhe përcaktimin e parimeve të ushtrimit të ndjekjes penale.

12. Sipas nenit 133/2 të Kushtetutës, Gjykata Kushtetuese merr vendim përfundimtar me shumicën e të gjithë anëtarëve të saj, me përjashtim të rasteve kur parashikohet ndryshe në ligj. Kjo dispozitë kushtetuese është reflektuar edhe në përmbajtjen e nenit 72/2 të ligjit organik të Gjykatës, sipas të cilit vendimet merren me shumicën e votave të të gjithë anëtarëve të saj dhe abstenimi nuk lejohet. Në lidhje me thelbin e pretendimeve të paraqitura nga kërkuesi, Gjykata, gjatë votimit të çështjes, nuk arriti shumicën e të gjithë anëtarëve të saj të kërkuar nga dispozitat e mësipërme. Për rrjedhojë, në bazë të nenit 73/4 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, në kushtet kur nuk është formuar shumica e kërkuar prej 5 gjyqtarësh, kërkesa konsiderohet e rrëzuar.²

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/1/a, 133/2 dhe 134/1/h, si dhe të neneve 72/2 dhe 73/4 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Besnik Imeraj, Fatos Lulo

² Votuan pro pranimit të kërkesës: Gani Dizdari, Besnik Imeraj dhe Fatos Lulo. Votuan kundër gjyqtarët: Bashkim Dedja, Vitore Tusha, Altina Xhoxhaj dhe Fatmir Hoxha.